

سنجش رضایتمندی زنان از پارک‌های بانوان

(مطالعه موردی: پارک‌های بانوان تبریز)*

مهندس ملیحه هاشمی تیله نویی**، دکتر مرتضی میرغلامی***، دکتر مجتبی رفیعیان****

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۱/۱۰/۱۱

تاریخ پذیرش نهایی: ۱۳۹۲/۰۲/۳۰

چکیده

این تحقیق به بررسی و ارزیابی سطح رضایتمندی زنان استفاده کننده از پارک‌های بانوان شهر تبریز می‌پردازد و دنبال پاسخ به این پرسش است که آیا این گونه پارک‌ها یک راه‌حل مناسب برای آزادی و راحتی زنان می‌باشند یا نوعی محبوس نمودن زنان در میان دیوارهای بلند و جدایی‌گزینی جنسیتی محسوب می‌شود. چهار پارک بانوان در شهر تبریز به عنوان نمونه انتخاب شد و با طرح پرسش‌نامه، رضایتمندی بانوان در این چهار پارک مورد سنجش و مقایسه قرار گرفت. با توجه به مشکلات و پیشنهادات عنوان شده توسط بانوان معیارهایی جهت طراحی پارک‌های بانوان استخراج گردید. ابزار اصلی تحقیق، مصاحبه عمیق و جامعه آماری، زنان استفاده کننده از پارک‌های بانوان بوده است که با روش نمونه‌گیری تصادفی انتخاب شده‌اند و نتایج مورد بحث و بررسی قرار گرفت. در انتها، نقاط مثبت و منفی پارک بانوان و مدل ارزیابی کیفیت پارک‌های بانوان با اصلاح مدل‌های مستخرج از متون نظری ارائه گردیده است.

واژه‌های کلیدی

پارک بانوان، رضایتمندی، تبریز، امنیت، تفکیک جنسیتی، تبریز

* این مقاله برگرفته از پایان نامه کارشناسی ارشد شهرسازی با عنوان «مناسب سازی فضای شهری برای بانوان» است که به راهنمایی دکتر مجتبی رفیعیان و دکتر مرتضی میرغلامی در دانشگاه هنر اسلامی تبریز انجام یافته است.

Email: maliheh.hashemi@yahoo.com

** کارشناس ارشد شهرسازی، دانشگاه هنر اسلامی، تبریز. (مسئول مکاتبات)

*** استادیار دانشگاه هنر اسلامی، تبریز.

**** دانشیار دانشگاه تربیت مدرس، تهران.